

Dosarul nr. 2ra-650/20

Prima instanță: Judecătoria Chișinău, sediul Râșcani (jud. N. Arabadji)

Instanța de apel: Curtea de Apel Chișinău (jud. L. Bulgac, Gr. Dașchevici, A. Panov)

ÎNCHEIERE

8 iulie 2020

mun. Chișinău

Colegiul civil, comercial și de contencios administrativ
al Curții Supreme de Justiție,

în componența:

Președintele completului, judecătorul

Judecătorii

Dumitru Mardari

Mariana Pitic

Nicolae Craiu

examinând admisibilitatea recursului declarat de către Eugeniu Ivanov,
în cauza civilă, la cererea de chemare în judecată depusă de către Eugeniu Ivanov
împotriva Societății pe Acțiuni „Asito Direct”, Instituției de Învățământ „Universitatea
Slavonă”, intervenient accesoriu Eugeniu Boldescu cu privire la repararea prejudiciului
material,

împotriva deciziei din 26 septembrie 2019 a Curții de Apel Chișinău,

c o n s t a t ă:

La 9 decembrie 2015, Eugeniu Ivanov a depus cerere de chemare în judecată
împotriva Societății pe Acțiuni „Asito” (după modificare SA „Asito Direct”),
Instituției de Învățământ „Universitatea Slavonă”, intervenient accesoriu Eugeniu
Boldescu cu privire la repararea prejudiciului material.

În motivarea acțiunii reclamantul a indicat că prin sentința din 20 martie 2014 a
Judecătoriei Râșcani, menținută prin decizia din 30 aprilie 2015 a Curții de Apel
Chișinău și decizia din 21 octombrie 2015 a Curții Supreme de Justiție, Eugeniu
Boldescu a fost recunoscut vinovat în comiterea infracțiunii prevăzute de art. 264, alin.
(3) lit. a) Cod penal, fiindu-i aplicată pedeapsa sub formă de 4 ani de închisoare, cu
privarea de dreptul de a conduce mijloace de transport pe un termen de 4 ani.

A menționat că prin aceeași sentință a fost admisă parțial acțiunea civilă înaintată
de partea vătămată Eugeniu Ivanov și s-a încasat de la Eugeniu Boldescu suma de 60
000 de lei cu titlu de prejudiciu moral; a fost admisă în principiu acțiunea civilă
privind încasarea în mod solidar de la Eugeniu Boldescu, Instituția de Învățământ
„Universitatea Slavonă”, Societate pe Acțiuni „Asito” a sumei de 5 000 de euro, cu
titlu de compensare a costului autovehiculului de model „xxxxx” cu numărul de
înmatriculare xxxxx, deteriorat în urma accidentului rutier; a sumei de 38 060,35 de lei
cu titlu de compensare a cheltuielilor suportate pentru tratamentul medical; a sumei de
107 500 de Euro, cu titlu de compensare a tratamentului medical necesar în continuare;
a sumei de 1 700 de lei, cu titlu de compensare a cheltuielilor suportate pentru
transportarea autovehiculului cu evacuatorul; a sumei de 2 800 de lei, cu titlu de
compensare a cheltuielilor suportate pentru transportul special și cheltuielilor de

judecată, lăsând ca asupra cuantumului prejudiciului material să se pronunțe instanța de judecată în ordinea procedurii civile.

Eugeniu Ivanov a explicat că prin raportul de expertiză medico-legală nr. 3471/D din 21 decembrie 2012 –22 ianuarie 2013 s-a confirmat faptul că a suferit traumă xxxxx, care au fost produse prin acțiunea traumatică a unui obiect contondent dur sau la lovirea de acesta, care prezintă pericol pentru viață și, conform acestui criteriu, în comun s-a calificat ca vătămare corporală gravă.

A mai relatat că prin certificatul de dezabilitate și capacitate de muncă nr. CM 012147 din 26 februarie 2013 a fost recunoscut xxxxx.

Astfel, reclamantul a susținut că are dreptul atât la compensarea cheltuielilor suportate în cauza penală, cât și la repararea prejudiciului material cauzat prin infrațiune.

A adăugat că în rezultatul accidentului rutier autovehiculul său de model „Opel Vectra”, cu numărul de înmatriculare xxxxx a fost distrus total și nu a fost posibil de reparat.

Totodată, Eugeniu Ivanov a invocat că necesită o intervenție chirurgicală în Germania, pentru a-i fi xxxxx, costul căreia constituie 55 000 de Euro, precum și o intervenție chirurgicală pentru tratamentul xxxxx, costul căruia constituie 7 500 de Euro. În rezultatul accidentului i-a fost afectată xxxxx, tratamentul căroră a depășit suma de 50 000 de Euro.

Reclamantul a considerat că pentru prejudiciul cauzat de un izvor de pericol sporit, conform art. 1410 din Codul civil, poartă responsabilitate Instituția de Învățământ „Universitatea Slavonă”, care era proprietarul automobilului condus de Eugeniu Boldescu, iar, Societatea pe Acțiuni „Asito Direct” poartă răspundere materială în temeiul contractului de asigurare încheiat cu Instituția de Învățământ „Universitatea Slavonă”.

Eugeniu Ivanov a solicitat încasarea din contul Instituției de Învățământ „Universitatea Slavonă” și Societății pe Acțiuni „Asito Direct” a prejudiciului format din: suma de 5 000 de Euro, cu titlu de compensare a costului autovehiculului de model „Opel Vectra”, cu numărul de înmatriculare xxxxx, deteriorat în rezultatul accidentului; suma de 38 060,35 de lei, cu titlu de compensare a cheltuielilor suportate pentru tratamentul medical; suma de 107 500 de Euro, cu titlu de compensare a costului tratamentului medical ce necesită a fi efectuat în continuare; suma de 1 700 de lei, cu titlu de compensare a cheltuielilor pentru transportarea autovehiculului deteriorat cu evacuatorul; suma de 2 800 de lei, cu titlu de compensare a cheltuielilor suportate pentru transportările speciale și compensarea cheltuielilor de judecată.

Prin hotărârea din 20 decembrie 2017 a Judecătoriei Chișinău, sediul Râșcani a fost admisă parțial acțiunea depusă de Eugeniu Ivanov. S-a încasat de la Societatea pe Acțiuni „Asito” (după modificare SA „Asito Direct”) în beneficiul lui Eugeniu Ivanov suma de 8 611,69 de lei, cu titlu de compensație pentru cheltuielile de tratament; suma de 700 000 de lei, cu titlu de compensație pentru tratamentul medical necesar de efectuat în continuare și suma de 929 de lei, cu titlu de cheltuieli de judecată. În rest, pretențiile din acțiune au fost respinse ca neîntemeiate.

Prin decizia din 18 decembrie 2018 a Curții de Apel Chișinău au fost respinse apelurile declarate de Eugeniu Ivanov și Societatea pe Acțiuni „Asito”, și s-a menținut hotărârea din 20 decembrie 2017 a Judecătoriei Chișinău, sediul Râșcani.

Prin decizia din 3 iulie 2019 a Curții Supreme de Justiție a fost admis recursul declarat de Societatea pe Acțiuni „Asito Direct”, s-a casat decizia din 18 decembrie

2018 a Curții de Apel Chișinău și s-a trimis cauza spre rejudecare la Curtea de Apel Chișinău, în alt complet de judecători.

Prin decizia din 26 septembrie 2019 a Curții de Apel Chișinău a fost respins ca neîntemeiat apelul declarat de Eugeniu Ivanov, s-a admis apelul declarat de Societatea pe Acțiuni „Asito Direct”, s-a casat integral hotărârea din 20 decembrie 2017 a Judecătoria Chișinău, sediul Râșcani și s-a emis o nouă hotărâre prin care a fost admisă parțial acțiunea depusă de Eugeniu Ivanov. S-a încasat de la Societatea pe Acțiuni „Asito Direct” în beneficiul lui Eugeniu Ivanov suma de 350 000 de lei cu titlu de prejudiciul cauzat prin vătămarea gravă a integrității corporale. În rest pretențiile înaintate față de Societatea pe Acțiuni „Asito”, cât și pretențiile în partea în care sunt înaintate împotriva Instituției de Învățământ au fost respinse ca neîntemeiate. S-a încasat de la Societatea pe Acțiuni „Asito Direct” în beneficiul lui Eugeniu Ivanov cheltuielile aferente judecării cauzei în mărime totală de 929 de lei.

Pentru a decide astfel instanța de apel a reținut că, prin probele acumulate la judecarea cauzei se confirmă că reclamantul a suportat următoarele cheltuieli: 38 060, 35 de lei - pentru tratament medical; 30 000 de lei - pentru reanimare; 2 800 de lei, - pentru transportare specială; 1 700 de lei - pentru transportarea autovehiculului deteriorat. Iar, prin raportul de expertiză nr. 608/05A din 20 mai 2013 se confirmă faptul că automobilul de model „xxxxx” a fost distrus definitiv și nu mai poate fi reparat, costul lui fiind de 5 000 de Euro.

Tot, din probele prezentate instanței, rezultă și faptul că reclamantul necesită intervenție chirurgicală la o clinică din Germania, unde urmează a-i fi împlântat xxxxx, costul unei atare intervenții fiind de 55 000 de Euro. Pe lângă aceasta, reclamantul necesită intervenție chirurgicală xxxxx fracturat în urma accidentului rutier, costul tratamentului fiind de 7 500 de Euro. La fel, în rezultatul accidentului rutier, a fost traumată xxxxx reclamantului, pentru tratamentul cărora sunt necesare cheltuieli de circa 50 000 de Euro.

În circumstanțele date, instanța de apel a considerat întemeiate pretențiile înaintate de reclamant față de Societatea pe Acțiuni „Asito” (reorganizată în Societatea pe Acțiuni „Asito Direct”) privind încasarea sumelor cu titlu de prejudiciu material efectiv suportat (5 000 de Euro - pentru compensarea costului automobilului de model „xxxxx”, deteriorat în rezultatul accidentului rutier; 38 060, 35 de lei - compensarea cheltuielilor suportate pentru tratamentul medical; 1 700 de lei - pentru compensarea cheltuielilor de transportare a autovehiculului deteriorat; 2 800 de lei - pentru compensarea cheltuielilor suportate cu necesitatea transportărilor speciale) cât și a eventualelor cheltuieli necesare pentru tratament (55 000 Euro - pentru intervenție chirurgicală la o clinică din Germania, 55 000 de Euro - xxxxx, circa 50 000 de Euro pentru tratamentul xxxxx), or, însuși Societatea pe Acțiuni „Asito” (reorganizată în Societatea pe Acțiuni „Asito Direct”) recunoaște în principiu aceste cerințe, dar nu este de acord cu cuantumul lor. Obligația Societatea pe Acțiuni „Asito” (reorganizată în Societatea pe Acțiuni „Asito Direct”) de a repara prejudiciul cauzat reclamantului în rezultatul accidentului rutier produs la data de 22 octombrie 2012 din vina lui Eugen Boldurescu - angajatul Instituției de Învățământ „Universitatea Slavonă” rezultă din contractul de asigurare obligatorie de răspundere civilă, încheiat între Instituția de Învățământ „Universitatea Slavonă” și Societatea pe Acțiuni „Asito”, ultima recunoscând această obligație, obiectînd doar împotriva sumelor pretinse de reclamant.

Instanța de apel a notat referitor la pretențiile înaintate față de Instituția de Învățământ „Universitatea Slavonă” ca sunt nefondate, deoarece, la judecarea cauzei s-

a stabilit că persoana vinovată de producerea accidentului rutier este Eugeniu Boldescu, într-adevăr, la momentul impactului, conducea automobilul de model „xxxxx”, cu numărul de înmatriculare xxxxx, care aparținea cu drept de proprietate Instituției de Învățământ „Universitatea Slavonă”, însă din probele acumulate rezultă cert faptul, că respectivul mijloc de transport a ieșit din posesia instituției fără voința și în lipsa vinovăției acesteia, fapt recunoscut de însuși Eugeniu Boldescu în cadrul urmăririi penale, cât și din declarațiile martorilor O.Orehova și I.Lașco. În așa situație Instituția de Învățământ „Universitatea Slavonă” este absolvită de obligația de a repara prejudiciul cauzat persoanei vătămate în rezultatul accidentului rutier, or, art. 1410 alin.(3) Cod civil (în redacția de până la 1 martie 2019), prevede expres că posesorul izvorului de pericol sporit nu răspunde pentru prejudiciul cauzat dacă demonstrează că izvorul de pericol sporit a ieșit din posesiunea lui ca urmare a acțiunilor ilicite ale unor terți. În acest caz, răspunderea revine persoanei care a dobândit în mod ilicit izvorul de pericol sporit. În măsura în care posesorul izvorului de pericol sporit este vinovat de faptul că izvorul a ieșit din posesiunea lui, el va răspunde pentru prejudiciu în mod solidar cu persoana care l-a dobândit în posesiune în mod ilicit.

La 17 decembrie 2019 Eugeniu Ivanov a declarat recurs împotriva deciziei din 26 septembrie 2019 a Curții de Apel Chișinău fiind completat prin recursul suplimentar din 18 decembrie 2019, prin care a solicitat admiterea acestuia, casarea deciziei instanței de apel și a hotărârii instanței de fond cu emiterea unei noi hotărâri de admitere integrală a acțiunii.

În motivarea cererii de recurs a invocat că, consideră decizia contestată neîntemeiată și pasibilă de a fi casată, deoarece instanța de apel nu a aplicat legea care trebuia să fie aplicată, a aplicat o lege care nu trebuia să fie aplicată și a interpretat în mod eronat legea.

A menționat că instanța de apel a favorizat nejustificat Societatea pe Acțiuni „Asito”, limitându-se ilegal la constatarea că acțiunea urmează a fi admisă doar în partea în care sumele pretinse nu depășesc 350 000 de lei, în rest sunt respinse ca lipsite de suport legal. De asemenea, instanța inferioară nu a ținut cont de faptul că accidentul a avut loc la data de 22 octombrie 2012, în rezultatul căruia a devenit xxxxx, fapt confirmat prin certificatul de dizabilitate și capacitate de muncă nr. CMO12147 din 26 februarie 2013, și până în ziua de azi nu își poate restabili sănătatea și nu primește compensația stabilită prin lege din cauza intimațiilor.

A relatat că instanța de judecată a ignorat faptul că în temeiul art. 14 lit. b) din Legea nr. 414 din 22 decembrie 2006, limitele răspunderii asiguratorului sunt în sumă de 1 000 000 de lei pentru fiecare persoană păgubită în caz de vătămări corporale sau deces, dar nu mai mult de 5 000 000 de lei indiferent de numărul persoanelor păgubite într-un accident, de aceea afirmația instanței precum că prin lege este stabilit plafonul maximal despăgubirii pentru o persoană în mărime de 350 000 de lei, este o aberație.

A afirmat că nu corespunde realității argumentul instanței de apel referitor la faptul că mijlocul de transport de model „xxxxx” cu numărul de înmatriculare xxxxx a ieșit din posesia Instituției de Învățământ „Universitatea Slavonă” fără voința și în lipsa vinovăției acesteia, motiv din care instituția este absolvită de obligația de a repara prejudiciul cauzat părții vătămate în rezultatul accidentului rutier, or, în cadrul examinării dosarului penal s-a constatat că Boldescu avea foaia de parcurs și se îndrepta spre stația de alimentare cu combustibil când a fost comis accidentul rutier.

Eugeniu Ivanov a susținut că instanța ierarhic inferioară a ignorat fără temei legal necesitatea compensării cheltuielilor eventuale pentru tratamentul chirurgical întru restabilirea sănătății deteriorate în urma accidentului din 22 octombrie 2012.

În drept, și-a întemeiat recursul în baza dispozițiilor art. 429, 430, 431, 432, 434, 437, Cod de procedură civilă.

Prin referința depusă la data de 23 martie 2020 Societatea pe Acțiuni „Asito Direct” a solicitat ca recursul declarat de către Eugeniu Ivanov să fie considerat inadmisibil.

În conformitate cu art. 434 alin. (1) Cod de procedură civilă, recursul se declară în termen de 2 luni de la data comunicării hotărârii sau a deciziei integrale, dacă legea nu prevede altfel.

Completul reține că copia deciziei integrale a instanței de apel a fost expediată în adresa recurentului la data de 16 octombrie 2019, însă acte care să ateste recepționarea acesteia de către recurent la materialele cauzei lipsesc. (f.d.47, Vol. II).

Prin urmare, recursul din 17 decembrie 2019, este declarat în termen.

Examinând temeiurile recursului declarat de către Eugeniu Ivanov, completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție consideră recursul drept inadmisibil din următoarele considerente.

În conformitate cu art. 432 alin. (1) Cod de procedură civilă, părțile și alți participanți la proces sunt în drept să declare recurs în cazul în care se invocă încălcarea esențială sau aplicarea eronată a normelor de drept material sau a normelor de drept procedural.

Alineatele (2) și (3) ale aceluiași articol prevăd exhaustiv cazurile în care se consideră că normele de drept material sau de drept procedural au fost încălcate sau aplicate eronat, iar alin. (4) stabilește că săvârșirea altor încălcări decât cele indicate la alin. (3) constituie temei de declarare a recursului doar în cazul și în măsura în care acestea au dus sau ar fi putut duce la soluționarea greșită a cauzei sau în cazul în care instanța de recurs consideră că aprecierea probelor de către instanța judecătorească a fost arbitrară, sau în cazul în care erorile comise au dus la încălcarea drepturilor și libertăților fundamentale ale omului.

Conform prevederilor art. 433 lit. a) Cod de procedură civilă, cererea de recurs se consideră inadmisibilă în cazul în care recursul nu se încadrează în temeiurile prevăzute la art. 432 alin. (2), (3) și (4) Cod de procedură civilă.

Completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție consideră că recursul declarat de către Eugeniu Ivanov, nu se încadrează în temeiurile prevăzute la art. 432 alin. (2), (3) și (4) Cod de procedură civilă.

Prin urmare, argumentele invocate în recursul declarat se referă la dezacordul recurentului cu soluția pronunțată de către instanța de apel, însă nu relevă încălcarea esențială sau aplicarea eronată a normelor de drept material, respectiv nu constituie temei de casare a deciziei contestate.

Totodată, completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție reține că recursul exercitat conform secțiunii a II-a are caracter devolutiv numai asupra problemelor de drept material și procedural, verificându-se doar legalitatea deciziei, dar nu și temeinicia ei în fapt.

În acest context, completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție reiterează și faptul că procedura

admisibilității constă în verificarea faptului, dacă motivele invocate în recurs se încadrează în cele prevăzute în art. 432 alin. (2), (3) și (4) Cod de procedură civilă.

Distinct de aceste constatări, completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție precizează că, în contextul normelor procedurale din Secțiunea a II-a, Capitolul XXXVIII Cod de procedură civilă, instanța de recurs nu verifică modul de apreciere a probelor de către instanțele de fond și de apel. Forța atribuită unei probe sau alteia, coraportul dintre probe, suficiența probelor și concluziile făcute în urma probațiunii sunt în afara controlului instanței de recurs.

Prin prisma art. 432 alin. (4) Cod de procedură civilă, instanța de recurs poate interveni în materia probațiunii doar sub aspect procedural și anume dacă se invocă că instanța de apel a apreciat în mod arbitrar probele, încălcând în mod flagrant regulile de apreciere a probelor stabilite în art. 130 Cod de procedură civilă, însă, din recursul declarat nu rezultă argumentul privind încălcarea flagrantă a regulilor de apreciere a probelor.

În acest sens, Curtea Europeană a Drepturilor Omului a relevat în jurisprudența sa constantă, rezultând din prevederile art. 6 § 1 din Convenția Europeană pentru Apărarea Drepturilor Omului și a Libertăților Fundamentale, că nu se impune motivarea în detaliu a unei decizii prin care o instanță de recurs, întemeindu-se pe dispoziții legale specifice, respinge recursul declarat împotriva sentinței pronunțate de o instanță inferioară, ca fiind lipsit de șanse de succes (cauza Rebai și alții contra Franței, Comisia Europeană a Drepturilor Omului, 25 februarie 1995, nr. 26561/1995).

În circumstanțele menționate, completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție conchide că recursul declarat de către Eugeniu Ivanov, urmează a fi considerat ca inadmisibil.

În conformitate cu art. 433 lit. a), 440 alin. (1) Cod de procedură civilă, completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție

d i s p u n e:

Se consideră inadmisibil recursul declarat de către Eugeniu Ivanov.

Încheierea este irevocabilă.

Președintele completului,
judecătorul

Dumitru Mardari

Judecătorii

Mariana Pitic

Nicolae Craiu